

РЕШЕНИЕ

№ 325

гр. Добрич, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, XVIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселин Ив. Николов

при участието на секретаря Стела Б. Димова
като разгледа докладваното от Веселин Ив. Николов Административно наказателно дело № 20233230200806 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба В. П. М. с ЕГН:***** срещу наказателно постановление № 23-1717-000092/06.02.2023 год. на Началник Група в ОД на МВР гр. Добрич Първо РУ гр. Добрич .

С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя за нарушение на чл. 103 ат ЗДвП и на основание чл.175 1 т.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер от 200 /двеста/ лева и е лишена от право да управлява МПС за срок от 6/шест/ месеца .

По същество жалбоподателят оспорва НП като неправилно и незаконосъобразно. Редовно призован явява се лично в съдебно заседание и се представлява от адвокат С. К. от ДАК.

Въззиваемата страна не представлява и не изразява становище за законосъобразност на атакуваното НП.

Независимо от основанията, посочени от въззивника, съдът подложи на цялостна преценка атакуваното наказателно постановление, при което констатира следното:

на 25.01.2023 г. в 16:05 часа, в гр. Добрич на бул.25-ти Септември – в посока на кръстовището с бул. Русия до магазин „Ерка“ - жалбоподателя , като водач на лек автомобил *** , управлява описания автомобил , като не изпълнява задължението си при подаден светлинен и звуков сигнал не спира плавно на посоченото място в на- дясната част на платното за движение от контролен орган. На база издадения АУАН № 263072 от 25.01.2023 год. е съставено

наказателно постановление № 23-1717-000092 от 06.02.2023 година на Началник Група в ОД на МВР гр. Добрич - Първо РУ гр. Добрич.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на актосъставителя П. Г. П. и свидетеля И. А. М. , А. Н. П. , както и от събраните в настоящото производство писмени доказателства .

В административното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните и материалните правила касаещи атакуваното наказателно постановление.

В атакуваното наказателно постановление наказващият орган твърди, че жалбоподателя е нарушил разпоредбата на чл. 103 от Закона за движение по пътищата. Съгласно тази разпоредба на закона при подаден сигнал за спиране от контролните органи жалбоподателя-водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Понятието „подаден сигнал за спиране“ е визирано в разпоредбата на чл. 170, ап. 3 от ЗДвП и чл. 207 от ППЗДвП, които задължават контролният орган да подаде своевременно ясен сигнал за спиране със стоп - папка, при който за водача на ППС да е оформено убеждението, че този своевременно подаден ясен сигнал за спиране е предназначен за него след което следва задължението да спре най - вдясно на пътното платно или на посоченото от контролния орган място. През нощта сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина, а униформен полицаи може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет като във връзка с последното чл. 207 от ППЗДвП изисква това да става чрез поС.но светещ или мигащ надпис "ПОЛИЦИЯ - СПРИ" Следователно, за да е осъществен състава на нарушението по чл. 103 от ЗДвП следва да е подаден своевременно и ясен сигнал за спиране от контролен орган по един от посочените начини в чл. 170, ал. 3 от ЗДвП и чл. 207 от ППЗДвП. В случая полицейският автомобил с който полицаята са изпълнявали задълженията си, не е бил оборудван със светещ или мигащ надпис „ПОЛИЦИЯ-СПРИ“

В тази връзка следва да се отбележи, че звуковият и светлинен сигнал на движещия се полицейски автомобил не е предвиден от законодателя като възможен вариант на сигнала за спиране, подаван от контролен орган който да вменява задължение на водача по чл. 103 от ЗДвП да намали скоростта и да спре на указаното място. Подаването на светлинен и звуков сигнал обозначава полицейския автомобил като автомобил със специален режим на движение, при което за останалите участници в движението възникват задължения, свързани с осигуряване на безпрепятствено преминаване на автомобила със

специален режим на движение - чл. 104, ал. 1 от ЗДв П, но тези задължения са различни от тези, възникващи при подаден сигнал за спиране по силата на чл. 103 от ЗДвП. Подаденият светлинен и звуков сигнал от автомобил със специален режим на движение не може да бъде приравнено на сигнал за спиране по смисъла на чл. 103 от ЗДвП поради който неспирането на подадения светлинен и звуков сигнал от полицейски автомобил, какъвто е настоящия случай не може да бъде квалифицирано като нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

Безспорно се установи в хода на делото, че жалбоподателя е възприел звуковия сигнал от полицейският автомобил непосредствено при подхождането към двора в който се намира автосервизът в който той работи и след паркирането на автомобила, който е управлявал и тествал. Именно след като е преустановил движението на автомобила тогава е видял полицейският автомобил и е провел разговор с полицаите. Това негово твърдение се подкрепя и от разпита на допуснатия свидетел по делото. От неговите показания се установява, че той е възприел звуков сигнал от полицейски автомобил едва в момента в който жалбоподателят е бил влязъл в двора на автосервиза и е предприел паркирането на автомобила и тогава полицаите са слезли от служебния им автомобил и са отишли да се разправят с жалбоподателя.

Безспорно се установи, че жалбоподателя е тествал МПС, което е управлявал след извършен ремонт на скоростната кутия и и автомобила се е намирал и преносим компютър „лаптоп“ с който по време на движение е извършвал диагностика на автомобила и вниманието му е било насочено именно към компютъра. Поради това съвсем житейски логично е и неговото твърдение, че не е възприел светлинен и звуков сигнал при движението му по цитираното в НП място и време.

Следва да се отбележи в тази връзка и че за да предотврати подобни ситуации законодателят е уредил изрично конкретните начини, по които се подава сигнала за спиране, чрез което обезпечава в пъпна степен изпълнението на задължението на контролния орган да подаде своевременно ясен сигнал за спиране, при който за жалбоподателя-водача на МПС да бъде оформено убеждението, че този своевременно подаден ясен сигнал за спиране е предназначен за него.

Подаването на светлинен и звуков сигнал обозначава полицейския автомобил като автомобил със специален режим на движение, при което за останалите участници в движението възникват задължения, свързани с осигуряване на безпрепятствено преминаване на автомобила със специален режим на движение чл. 104, ал. 1 от ЗДвП, но тези задължения са различни от тези , възникващи при подаден сигнал за спиране по силата на чл. 103 от

ЗДвП. Подадения/ светлинен и звуков сигнал от автомобил със специален режим на движение не може да бъде приравнено на сигнал за спиране по смисъла на чл. 103 от ЗДвП. Ето защо дори да бъде установено описаното в НП неспиране при подадения светлинен и звуков сигнал от движещия се полицейски автомобил, то не може да бъде квалифицирано като нарушение на чл. 103 от ЗДвП, съответно и на това основание наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

В случая от събраните по делото доказателства не се установява да е подаден своевременно ясен сигнал за спиране със стоп - палка, съгласно чл. 170 ал. 3 от ЗДвП, вкл. от движещ се полицейски автомобил Звуковият и светлинен сигнал не са сред предвидените възможни варианти за спиране от контролния орган, тъй като звуковият сигнал не сочи, че жалбоподателя-водачът на конкретно ППС следва да намали скоростта и да спре на указано място. Светлинният сигнал не може да удостовери задължение за жалбоподателя-водач ма ППС да спре за проверка - този вид сигнал означава, че е в действие специален автомобил, което задължава другите водачи на ППС да се отбият и да създадат условия за преминаване на този автомобил със специален режим на движение. Следователно подаването на светлинен и звуков сигнал от автомобил със специален режим на движение не може да бъде приравнено на сигнал за спиране по смисъла на ЗДвП.

Съгласно действащата правна уредба, подаването на светлинен и звуков сигнал обозначава полицейският автомобил като автомобил със специален режим на движение. При подаване на такъв сигнал възникват задължения за останалите водачи за осигуряване на безпрепятствено преминаване из автомобила със специален режим на движение (чл. 104, ал. 1 от ЗДвП), възникване на задължение за пешеходците да освободят платното за движение (чл. 115 ал. 2 от ЗДвП) Всички тези задължения са различни от тези, възникващи при подаден сигнал за спиране по чл. 103 от ЗДвП. С оглед на това подаването на светлинен и звуков сигнал от автомобил със специален режим на движение не може да бъде приравнено на сигнал за спиране по смисъла на ЗДвП.

На следващо място разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП предвижда три хипотези на извършване на административното нарушение. В случая административно наказващият орган не е посочил точно кое деяние от посочените жалбоподателят е извършил и за кое от тях му е наложил съответно наказание. Като не е посочил това административно наказващият орган е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1 т. 5, 6 и 7 от ЗАНН, тъй като този орган не е описал точно нарушението извършено от жалбоподателя и обстоятелствата, при което то е било извършено.

Предвид горното, обжалваното наказателно постановление следва да бъде

отменено.

Воден от изложените фактически констатации и правни изводи, на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯМ НП № 23-1717-000092/06.02.2023 год. на Началник Група в ОД на МВР гр. Добрич- Първо РУ гр. Добрич , с което на В. П. М. с ЕГН:***** за нарушение по чл. 103 ат ЗДвП и на основание чл.175 1 т.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер от 200 /двеста/ лева и е лишена от право да управлява МПС за срок от 6/шест/ месеца .

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр. Добрич в 14-дневен срок от уведомяването на страните по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____